

ТАКСОНОМИЯТА НА ЕС

Какво е Таксономията?

"The EU Taxonomy for Sustainable Activities", известна още като "The EU Taxonomy" е система за класифициране на икономическите дейности според това дали те допринасят за постигането на шест екологични цели на ЕС.

Разработена като част от Плана за устойчиво финансиране на ЕС, Таксономията създадена да стимулира устойчивите инвестиции и да улесни прехода към нисковъглеродна и устойчива икономика като установи общ език и предостави ясни критерии за определяне на екологично устойчивите икономически дейности.

Крайната цел на Плана за устойчиво финансиране на ЕС и в частност на Таксономията, е да насочва публични и частни инвестиции към проекти, които подкрепят определените екологични цели и да улесни прехода към нисковъглеродна и устойчива икономика.

Важно е да се отбележи че Таксономията разглежда устойчивостта на ниво отделни икономически дейности, а не на ниво компания. В този смисъл дадена компания не може да бъде съобразена с Таксономията, само отделни нейни икономически дейности (например производство на възобновяема енергия) могат да се считат за такива.

Кои са шестте екологични цели на Таксономията?

- Опазването на здравето на екосистемите;
- Сметчане на последиците от изменението на климата;
- Адаптиране към изменението на климата;
- Устойчиво използване и опазване на водните и морските ресурси;
- Преход към кръгова икономика, предотвратяване на образуването на отпадъци и рециклиране на отпадъци.

Източник: ЕСП.

Кои икономически дейности са допустими?

За да се смята дадена икономическа дейност за допустима, тя трябва да допринесе за поне една от шестте екологични цели на Таксономията.

Допустимите дейности могат да бъдат допълнително категоризирани и като:

- **Дейности с директен принос** към една или повече от шестте екологични цели на Таксономията

Пример: Производството на електроенергия от слънчеви панели може да допринесе директно за целта за смекчаване на изменението на климата, като предоставя електроенергия с нулеви емисии и помага за смекчаване на нарастването на нивата на парникови газове в атмосферата.

- **Подпомагащи дейности**, които позволят на други дейности да допринесат директно. *Пример: Производството на соларни панели подпомага генерирането на възобновяема енергия и допринася за смекчаването на изменението на климата, макар и самият процес по производство на панелите да има негативен въглероден отпечатък.*
- **Преходни дейности, които нямат нискоемисионна алтернатива** т.е. дейности, които обикновено не се считат за "зелени" или "устойчиви", но които нямат технологични или икономически осъществими алтернативи с ниски емисии. Ако дейността има най-ниски емисии на парникови газове в сектора и не пречи на развитието или внедряването на ниско-въглеродни алтернативи, Таксономията я разглежда като имаща потенциал за значителен принос към смекчаването на изменението на климата. *Пример: Дейности като производството на цимент може да попадат в тази категория.*

Кои икономически дейности се считат за дейности, съобразени с Таксономията?

За да бъдат считани за устойчиви според Европейската таксономия (**Taxonomy-aligned**), икономическите дейности трябва да бъдат включени в списъка с допустими дейности и да отговарят на следните изисквания:

- **Да имат съществен принос/ значително положително въздействие върху поне една от шестте екологични цели**
- **Да не нанасят значителна вреда (DNSH) на която и да е от останалите пет екологични цели.** Например, дейност, която допринася за смекчаване на климатичните промени, не трябва да има неблагоприятно въздействие върху водните ресурси или биологичното разнообразие.
- **Дейността трябва да спазва основни социални стандарти и принципи, включително:** - Стандарти и конвенции на Международната организация на труда - Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека - Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за многонационални предприятия
- **Да отговаря на конкретни технически критерии за оценка, които определят какво представлява съществен принос и какво не нанася значителна вреда.** Тези критерии са детайлни и специфични за сектора, предоставяйки ясни указания. Техническите критерии за оценка се преглеждат и актуализират периодично, за да отразяват технологичния напредък и променящите се екологични стандарти.

Тези изисквания гарантират, че само дейности с реален, измерим и съществен принос към екологичната устойчивост се класифицират като устойчиви според Европейската таксономия. Тази строга рамка помага на инвеститорите и компаниите да идентифицират и подкрепят дейности, които задвижват прехода към по-устойчива и устойчива икономика.

Очаквайте следващите ни статии на тема ЕС Таксономия за конкретните стъпки, които компаниите трябва да предприемат за да съобразят икономическите си дейности с Таксономията.